

MadNes hip, duurzaam en ontzettend gezellig

Surfen, skaten, muziek, zon, een uiterst ontspannen sfeertje en nog veel meer. Het MadNes-festival zette Ameland weer prettig op stelten.

JACOB HAAGSMA
FOTO'S JAN SPOELSTRA

En frisbee zeilt over de golven, van de ene strandganger naar de andere. Dan buigt het ding af in de wind, rakelings langs de hoofden van een ouder echtpaar dat, in lage klapstoeltjes, de *Volkskrant* zit te lezen.

Ja, sporten en andere riskante activiteiten op het strand zijn er altijd wel. Maar de samengebalde actie van het MadNes-festival, afgelopen weekend op het Ameland strand, dat is wat. Muziek, creativiteit, hippe sporten, een boel gezelligheid en een uiterst relaxte sfeer: het is er allemaal.

Als je het strand oploopt, is het plaatje dat zich ontvouwt, spectaculair. Het festivalterrein bestaat uit allerlei grote en kleinere tenten, stands, eetstalletjes, bars. Daartussendoor doen allerlei mensen allerlei actieve dingen. In de verte wordt gesurf, hier zijn mensen aan het suppen (al of niet in combinatie met yoga, suppen is staande op een plank over het water bewegen), daar wordt gehoelahoep en de twee 'skateramps' worden druk bevolkt, waarbij ook de BMX-fietsen voor spektakel zorgen.

Zelf tas of slippers maken? Paaldansen? Indoboorden (een plank op een soort roller, en dan je evenwicht zien te bewaren)? Het kan allemaal. Ook spektakel: slacklines, ofwel wilde, acrobatische toeren uithalen op een soort elastiek. Sommigen zijn er heel virtuoos in, maar er was ook iemand die het flikte om zo'n lijn te benutten als een soort hngmat.

Hippe, intensieve activiteiten in een uiterst relaxt sfeertje, dus. Daarin is MadNes een mooie uitloper van de aloude surf- en skate-cultuur. MadNes beleefde op die manier zijn achtste editie. Het festival werd ooit opgezet door een stel enthousiastelingen uit Den Haag en Delft, die op Ameland als strandwachter werkten en wel zin hadden in een strandfeest. En nu is het dit: een driedaags festival met 1850 al heel snel uitverkochte weekendtickets, nog zo'n 1000 bezoekers van het eiland, allerhande medewerkers en dergelijke: een 3500 man in totaal. Uit het hele land. Het is ook vooral een jong publiek, en vrouwen zijn licht in de meerderheid: 55,57 procent, zo iets. Een echt te verklaar hebben we niet, maar ik vind het nog steeds fantastisch", zegt Symen Verbruggen van de organisatie, trots om zich heen kijkend. 's Avonds zetten allerlei bands de twee grootste tenten op stelten, vooral van het feestelijke soort: ska, reggae, polka-achtig. Dan moet je een polsbandje hebben. Zo overdag kijkt men zo streng niet, en mogen nieuwsgierigen rustig een kijkje komen nemen. Zo vloeit het reguliere strandleven fijn over in deze actieve subcultuur.

Je vraagt je af of die activiteiten niet af en toe leiden tot nare blessures. Maar nee, zegt Marc Stijger van de Dienst Medische Hulpverlening - gevestigd in Garp, ingehuurd door de organisatie. Hun basis is net tussen de twee skateramps in, maar daar vallen amper blessures voor. „Eens een schaafwond. Die jongens weten wat ze doen, hoor. En het zijn bikkels. Vallen en gelijk weer door." Een meisje op krukken komt buurten. Verdraaide knie, opgelopen bij het springen op een van de bands, de avond daarvoor. „Dat is linker."

Een hip festival heeft een duurzaam profiel, vandaag de dag. Vandaar de stand waar je je telefoon op kunst laden op bigags („banenschillen", kondigt het bordje aan), vandaar ook de 'green stage' op het terras van strandtent Buren Van Nes, waar de stroom (deels, nemen we aan) geleverd wordt door wind en zonnepanelen.

En vandaar ook die kartonnen 'tenten', die her en der opgesteld staan. Ideeje van Jan Portheine, net afgestudeerd als architect aan de TU in Delft, en een paar vrienden. Veel festivalkampeers laten hun tentje na afloop gewoon staan, en dat levert jaarlijks een overschot aan 25.000 niet te recyclen tenten op. Dan kun je maar beter, als festival, voor een paar tientjes zo'n kartonnen ding, ofwel 'kartent', aanbieden, was het idee. Ze zijn gegarandeerd voor vier nachten, „maar ik heb er zelf een in de tuin die al drie maanden meegaat." Het ontwerp van donderdagnacht hebben ze alvast overleefd. Ook leuk voor daklozen, die kartonnen dozen wel gewend zijn.

Er zijn meer lui van de TU Delft, verzameld in het D-Exto-paviljoen, gericht op duurzaamheid en innovatie. Dat past in het moderne streven van festivals om innovatief bezig te zijn, en zodoende, wie weet, wat te betekenen voor de hele samenleving. Niet voor niets loopt er een delegatie van het gelijkgezinde Leeuwarder festival Welcome To The Village nieuwsgierig rond.

Terwijl het vasteland zaterdag bijna stikte van de warmte, was het op Ameland dankzij zee en verfrissende briesjes heel goed te doen. Gistermiddag werd het strand geëvacueerd wegens al te heftige buien, een paar uurtes voor de lol toch al zou het open. Dat mobieltes daar niet zo'n goed bereik hebben, er viel mee te leven. De weigerachtige pin-apparaten bij de muntverkoop deden Griekse toestanden vermoeden, maar de schade bleef beperkt. En terwijl de politie te Hlowerd bij de veerboot op aanwijzing van een drushond af en toe iemand uit de rij haalde, daar liepen hun collega's op het strand praktisch net zo relaxt rond als de bezoekers. Wat een heerlijke, ontspannen gekte.

Sophia Maria Kienhuis geeft een dansworkshop.

Bongo Botrako zette als laatste band de tent op zijn kop.

Maya de Groot (links) en Katja Rossen bij een groepje kartonnen tenten van Kartent.

Een mooie uitloper van de aloude surf- en skate-cultuur

